

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (ajustarea cadrului normativ conex domeniului securității aprovizionării cu produse petroliere)

1. Denumirea autorului responsabil de elaborarea proiectului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ

Proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (ajustarea cadrului normativ conex domeniului securității aprovizionării cu produse petroliere), este elaborat de către Ministerul Energiei.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului de act normativ și finalitățile urmărite

2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ

Proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative a fost elaborat ca urmare a necesității racordării cadrului normativ în vigoare la prevederile Legii nr. 119/2026 privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere.

Remarcăm că Legea nr. 119/2026 privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere transpune în cadrul normativ național prevederile Directivei 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere.

2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative

Potrivit art. 5 din Directiva 2009/119/CE, statele membre au obligația de a asigura în permanență disponibilitatea și accesibilitatea fizică a stocurilor de urgență și a stocurilor specifice. Totodată, acestea trebuie să stabilească norme privind identificarea, contabilitatea și controlul stocurilor respective, astfel încât verificarea lor să fie posibilă în orice moment. Cerințele respective se aplică inclusiv în cazul în care stocurile de urgență sau stocurile specifice sunt combinate cu alte stocuri deținute de operatorii economici.

De asemenea, Directiva prevede obligația de a lua toate măsurile necesare pentru prevenirea oricărui obstacol sau a oricărei dificultăți care ar putea afecta în mod negativ disponibilitatea stocurilor de urgență și a stocurilor specifice. În consecință, transpunerea efectivă a Directivei nu se limitează la instituirea obligației de constituire a stocurilor, ci presupune existența unui mecanism juridic și tehnic care să permită identificarea, evidența, controlul, trasabilitatea, accesibilitatea fizică și mobilizarea efectivă a acestora în cazul unei disfuncționalități majore în aprovizionare.

Cadrul juridic actual al pieței produselor petroliere este stabilit, în principal, prin Legea nr. 461/2001 privind piața produselor petroliere. Deși această lege reglementează aspecte generale privind importul, comercializarea și depozitarea produselor petroliere, activitatea de stocare nu este configurată ca un gen distinct de activitate supus licențierii sau autorizării.

Legea nr. 461/2001 supune licențierii, între altele, activitatea de import și comercializare cu ridicata a benzinei și motorinei. În cadrul condițiilor speciale aplicabile acestei activități, titularul licenței trebuie să dispună de depozite petroliere proprii sau închiriate pentru păstrarea produselor petroliere principale, cu o capacitate totală de cel puțin 1 000 m³.

Această cerință reprezintă o condiție de acces la activitatea de import și comercializare cu ridicata și confirmă disponibilitatea unei capacități minime de depozitare pentru desfășurarea activității titularului licenței. Ea nu constituie însă o autorizare distinctă a activității de stocare și nu confirmă capacitatea tehnică și operațională a instalației de a fi utilizată pentru păstrarea stocurilor de urgență în condițiile speciale privind identificarea, evidența separată, trasabilitatea, monitorizarea continuă, disponibilitatea și accesibilitatea fizică a acestora.

Totodată, regimul actual de licențiere este construit în jurul activității de import și comercializare cu ridicata și nu acoperă situația operatorilor instalațiilor de stocare care nu desfășoară activitate de import, dar care pot presta servicii de stocare entităților centrale de stocare sau titularilor obligației de stocare. Prin urmare, condiția

privind existența unei capacități minime de depozitare nu poate substitui un mecanism distinct de autorizare a operatorilor care urmează să presteze servicii de stocare a stocurilor de urgență.

Cadrul normativ în vigoare stabilește, de asemenea, cerințe generale tehnice, metrologice, de mediu și de securitate industrială aplicabile instalațiilor de stocare. Aceste reglementări urmăresc funcționarea legală și în condiții de siguranță a instalațiilor, dar nu instituie condiții distincte pentru stocarea stocurilor de urgență, care să garanteze identificarea, evidența separată, trasabilitatea, monitorizarea, disponibilitatea și accesibilitatea fizică a acestora în orice moment.

În particular, desfășurarea activității comerciale de stocare a produselor petroliere nu este condiționată de existența unor sisteme automatizate de măsurare, monitorizare și colectare a datelor care să permită vizualizarea în timp real a cantităților depozitate, integrarea mijloacelor de măsurare, păstrarea datelor aferente operațiunilor de recepție, stocare și livrare, precum și accesul de la distanță al autorităților competente la informațiile necesare pentru verificarea stocurilor de urgență.

Această carență este amplificată de nivelul tehnologic neuniform al infrastructurii de stocare existente. O parte importantă a acesteia a fost construită în perioada sovietică și a fost modernizată neuniform, astfel încât nu toate instalațiile dispun de sisteme tehnologice și automatizate care să permită monitorizarea continuă a cantităților depozitate și asigurarea trasabilității distincte a stocurilor de urgență.

Necesitatea instituirii unor condiții speciale este accentuată și de faptul Legea nr. 119/2026 privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere permite păstrarea stocurilor de urgență în diferite regimuri juridice și operaționale, inclusiv în aceeași infrastructură în care pot fi păstrate și stocuri comerciale ale operatorilor economici. În asemenea condiții, trebuie asigurate delimitarea clară a stocurilor, evidența distinctă a acestora, trasabilitatea cantităților recepționate, depozitate și livrate, precum și posibilitatea verificării în orice moment a disponibilității lor fizice.

Prin urmare, carența cadrului juridic actual nu constă în lipsa totală a reglementării activității de depozitare sau a funcționării instalațiilor de stocare, ci în lipsa unui mecanism distinct prin care să fie verificată capacitatea operatorului și a instalației de a asigura condițiile speciale aplicabile stocurilor de urgență. Simplul fapt că un operator dispune de o capacitate minimă de depozitare sau exploatează legal o instalație de stocare nu confirmă, în mod automat, că aceasta poate asigura identificarea, evidența separată, trasabilitatea, monitorizarea continuă, disponibilitatea permanentă și accesibilitatea fizică a stocurilor de urgență.

Părțile interesate afectate direct sunt operatorii instalațiilor de stocare care intenționează să presteze servicii de stocare a stocurilor de urgență, titularii obligației de constituire și menținere a acestor stocuri, entitatea centrală de stocare și Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică. De asemenea, sunt vizate autoritățile cu atribuții de supraveghere tehnică, metrologică, de mediu și în alte domenii conexe.

Operatorii instalațiilor de stocare sunt afectați prin necesitatea îndeplinirii condițiilor tehnice și operaționale speciale aplicabile stocurilor de urgență. Titularii obligației de stocare și entitatea centrală de stocare trebuie să poată contracta servicii numai cu operatori capabili să garanteze disponibilitatea, accesibilitatea, integritatea și trasabilitatea stocurilor. ANRE este afectată prin atribuțiile de autorizare, monitorizare și control care îi sunt conferite prin legea de bază.

Problema identificată nu este determinată de conduita neconformă a unei anumite categorii de operatori economici, ci de cumulul a două cauze obiective: lipsa în cadrul normativ actual a unor condiții speciale pentru stocarea stocurilor de urgență și nivelul tehnologic neuniform al infrastructurii de stocare existente. În lipsa intervenției, simplul fapt că o instalație poate fi utilizată pentru stocarea comercială a produselor petroliere nu confirmă că aceasta poate asigura cerințele distincte aplicabile stocurilor de urgență.

Prin urmare, carența cadrului juridic actual nu constă în lipsa totală a reglementării activității de stocare, ci în lipsa unui mecanism distinct prin care să fie verificată capacitatea operatorului și a instalației de stocare de a asigura identificarea, evidența, trasabilitatea, monitorizarea, disponibilitatea permanentă și accesibilitatea fizică a stocurilor de urgență, în special atunci când acestea sunt păstrate împreună cu stocurile comerciale sau în condiții operaționale diferite.

În vederea înlăturării acestei curențe, art. 15 din Legea nr. 119/2026 privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere prevede cã activitatea de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență poate fi desfășurată numai de către operatorii instalațiilor de stocare autorizați de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică.

Condițiile de autorizare vizează, între altele, existența unui temei legal pentru exploatarea instalației, înregistrarea acesteia în Registrul de stat al obiectivelor industriale și al instalațiilor tehnice potențial periculoase, respectarea cerințelor tehnice și metrologice, echiparea cu sisteme automatizate de măsurare, monitorizare și colectare a datelor, integrarea mijloacelor de măsurare, posibilitatea asigurării accesului de la distanță pentru ANRE și entitatea centrală de stocare, precum și existența personalului calificat, a procedurilor operaționale și a capacităților tehnice necesare pentru recepția, păstrarea, integritatea, încărcarea, descărcarea, disponibilitatea și accesibilitatea fizică a stocurilor de urgență.

Autorizația propusă nu are ca obiect autorizarea generală a activității comerciale de stocare a produselor petroliere și nu substituie actele permissive, verificările tehnice, metrologice, de mediu sau de securitate industrială aplicabile potrivit legislației în vigoare. Autorizația are un obiect distinct și limitat, constând în confirmarea capacității operatorului și a instalației de stocare de a presta servicii de stocare a stocurilor de urgență în condițiile speciale prevăzute în Legea 119/2026 privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere.

Caracterul proporțional al intervenției este asigurat și prin faptul cã autorizația se eliberează gratuit, pentru o perioadă de 5 ani, și este necesară numai operatorilor care intenționează să presteze servicii de stocare a stocurilor de urgență. Prin urmare, proiectul nu instituie o taxă pentru eliberarea actului permisiv și nu extinde regimul de autorizare asupra activității comerciale obișnuite de stocare.

În acest context, prezentul proiect de lege asigură ajustarea cadrului normativ conex necesar aplicării mecanismului instituit prin Legea 119/2026 privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere. Intervențiile propuse vizează completarea Legii nr. 461/2001 privind piața produselor petroliere cu prevederea potrivit căreia serviciile de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență pot fi prestate numai de operatorii instalațiilor de stocare autorizați, includerea actului permisiv corespunzător în anexa nr. 1 la Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și corelarea Legii nr. 174/2017 cu prevederile Legii nr. 119/2026 privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere.

Părțile interesate afectate de problema identificată sunt operatorii instalațiilor de stocare care intenționează să presteze servicii de stocare a stocurilor de urgență, titularii obligației de constituire și menținere a stocurilor de urgență, entitatea centrală de stocare și Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică. De asemenea, sunt vizate autoritățile cu atribuții în domeniul supravegherii tehnice, metrologiei, protecției mediului și al altor domenii conexe funcționării instalațiilor de stocare.

Operatorii instalațiilor de stocare sunt afectați prin necesitatea adaptării instalațiilor, sistemelor de măsurare, procedurilor operaționale și evidențelor interne la cerințele speciale aplicabile stocurilor de urgență. Titularii obligației de stocare și entitatea centrală de stocare sunt afectați deoarece trebuie să contracteze servicii de stocare numai cu operatori care pot garanta identificarea, integritatea, trasabilitatea, disponibilitatea și accesibilitatea fizică a stocurilor. ANRE este afectată prin atribuțiile de autorizare, monitorizare și control instituite prin legea de bază.

Problema identificată nu este determinată de conduita neconformă a unei anumite categorii de operatori economici și, prin urmare, nu poate fi atribuită nemijlocit unei anumite părți interesate. La apariția acesteia au contribuit evoluția istorică a infrastructurii de stocare, nivelul neuniform de modernizare și automatizare a instalațiilor, precum și orientarea cadrului normativ actual spre reglementarea activității comerciale obișnuite de depozitare, fără instituirea unor condiții distincte pentru stocarea stocurilor de urgență.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (ajustarea cadrului normativ conex domeniului securității aprovizionării cu produse petroliere) prevede intervenții la următoarele legi:

- *Legea nr. 461/2001 privind piața produselor petroliere*, prin completarea art. 23 cu prevederea potrivit căreia serviciile de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență pot fi prestate numai de operatorii instalațiilor de stocare autorizate în conformitate cu Legea nr. 119/2026 privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere. Regimul de autorizare este limitat la stocarea produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență și nu reprezintă o autorizare generală a activității comerciale de stocare.

- *Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător*, prin completarea anexei nr. 1 cu actul permisiv „Autorizație pentru desfășurarea activității de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență”, eliberat de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, gratuit, pentru un termen de 5 ani.

- *Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică*, prin modificarea definiției noțiunii de „întreprindere energetică”, pentru a include persoanele fizice sau juridice care desfășoară activități reglementate prin legea privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere.

Obiectivul general

Obiectivul general al proiectului constă în operaționalizarea cadrului normativ privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere, prin corelarea legislației conexe și instituirea unui regim juridic distinct pentru autorizarea operatorilor instalațiilor care vor fi utilizate la stocarea stocurilor de urgență.

Realizarea acestui obiectiv urmărește garantarea faptului că stocurile de urgență sunt păstrate numai în instalații care permit identificarea, evidența separată, trasabilitatea, monitorizarea, disponibilitatea permanentă și accesibilitatea fizică a acestora, în conformitate cu cerințele proiectului legii privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere.

Obiectivul constă în eliminarea neconcordanțelor dintre legislația existentă și regimul juridic instituit prin Legea 119/2026 privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere.

Indicator de realizare: intrarea în vigoare a modificărilor operate în Legea nr. 461/2001 privind piața produselor petroliere, Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător și Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică.

Termen: de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Instituirea și operaționalizarea regimului de autorizare a stocării stocurilor de urgență

Obiectivul constă în instituirea unui mecanism distinct de verificare prealabilă a capacității operatorului și a instalației de stocare de a îndeplini condițiile speciale aplicabile stocurilor de urgență.

Indicatori de realizare:

– aprobarea de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei a cerințelor tehnice, logistice și de siguranță care trebuie respectate la depozitarea stocurilor de urgență pe teritoriul Republicii Moldova și în afara acesteia;

– aplicarea de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a procedurii de eliberare a autorizațiilor în temeiul Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, a Legii nr. 119/2026 privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere și al cerințelor tehnice, logistice și de siguranță aprobate;

– existența posibilității efective pentru operatorii instalațiilor de stocare de a solicita și obține autorizația înainte de începerea constituirii stocurilor de urgență.

Termen: cerințele tehnice, logistice și de siguranță se aprobă în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a legii privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere, iar regimul de autorizare devine

aplicabil în corelare cu aprobarea acestor cerințe și cu includerea autorizației în Nomenclatorul actelor permise.

Asigurarea utilizării exclusiv a operatorilor autorizați pentru stocarea stocurilor de urgență

Obiectivul constă în excluderea utilizării, în cadrul mecanismului stocurilor de urgență, a instalațiilor pentru care nu a fost confirmată îndeplinirea cerințelor tehnice și operaționale speciale.

Indicator de realizare: ponderea de 100% a stocurilor de urgență păstrate pe teritoriul Republicii Moldova în instalații exploatate de operatori care dețin autorizație valabilă pentru desfășurarea activității de stocare a stocurilor de urgență.

Termen: începând cu data la care devine aplicabilă obligația de constituire și menținere a stocurilor de urgență și, ulterior, pe întreaga perioadă de menținere a acestora.

Asigurarea trasabilității și monitorizării stocurilor de urgență

Obiectivul constă în garantarea posibilității de identificare și verificare în orice moment a cantităților de produse petroliere păstrate în calitate de stocuri de urgență, inclusiv atunci când acestea sunt depozitate în aceeași infrastructură cu stocurile comerciale.

Indicatori de realizare:

- 100% dintre instalațiile autorizate sunt echipate cu sisteme automatizate de măsurare, monitorizare și colectare a datelor;
- mijloacele de măsurare utilizate la recepția, stocarea și livrarea stocurilor de urgență sunt integrate în sistemele automatizate;
- datele aferente operațiunilor cu stocurile de urgență sunt păstrate pentru o perioadă de cel puțin 5 ani;
- este asigurată posibilitatea accesului de la distanță pentru ANRE și entitatea centrală de stocare, în condițiile legii.

Termen: condițiile respective trebuie îndeplinite înainte de eliberarea autorizației și menținute pe întreaga perioadă de valabilitate a acesteia.

Delimitarea regimului de autorizare de activitatea comercială obișnuită de stocare

Obiectivul constă în aplicarea regimului permisiv numai operatorilor care intenționează să presteze servicii de stocare a stocurilor de urgență, fără extinderea acestuia asupra activității comerciale obișnuite de depozitare a produselor petroliere.

Indicator de realizare: autorizația se solicită exclusiv pentru desfășurarea activității de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență.

Termen: de la data intrării în vigoare a regimului de autorizare.

Limitarea sarcinii administrative asupra operatorilor economici

Obiectivul constă în instituirea unui mecanism de autorizare proporțional cu riscul și cu obiectivul de interes public urmărit, fără introducerea unor costuri administrative directe nejustificate.

Indicatori de realizare:

- autorizația se eliberează gratuit;
- termenul de valabilitate al autorizației este de 5 ani;
- autorizația nu substituie și nu dublează actele permise ori verificările tehnice, metrologice, de mediu sau de securitate industrială prevăzute de legislația în vigoare.

Termen: începând cu data aplicării regimului de autorizare.

Legătura dintre obiective și problemele identificate

Obiectivele proiectului sunt direct legate de problemele și cauzele descrise la pct. 2.2.

Lipsa unui regim juridic distinct pentru stocarea stocurilor de urgență este abordată prin instituirea și operaționalizarea mecanismului de autorizare.

Nivelul tehnologic neuniform al infrastructurii de stocare și lipsa sistemelor automatizate sunt abordate prin stabilirea unor condiții tehnice verificabile înainte de eliberarea autorizației.

Lipsa posibilității de verificare continuă a stocurilor este abordată prin cerințele privind măsurarea automatizată, monitorizarea, păstrarea datelor și accesul de la distanță.

Posibilitatea păstrării stocurilor de urgență împreună cu stocurile comerciale este abordată prin cerințele privind identificarea, evidența separată și trasabilitatea cantităților recepționate, depozitate și livrate.

Faptul că actualul regim de licențiere este orientat spre importul și comercializarea cu ridicata, fără a acoperi toți operatorii instalațiilor de stocare, este abordat prin instituirea unei autorizații distincte, aplicabile operatorului care intenționează să presteze servicii de stocare a stocurilor de urgență.

Riscul instituirii unei sarcini disproporționate este diminuat prin limitarea autorizației la activitatea de stocare a stocurilor de urgență, eliberarea gratuită a acestora și stabilirea unui termen de valabilitate de 5 ani.

3.2. Explicarea modificărilor propuse și a rezultatelor scontate

Modificările propuse urmăresc operaționalizarea mecanismului instituit prin Legea nr. 119/2026 privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere și eliminarea neconcordanțelor dintre legea specială și cadrul normativ conex.

Modificarea Legii nr. 461/2001 privind piața produselor petroliere urmărește consacrarea expresă, în cadrul normativ general al pieței produselor petroliere, a obligației ca serviciile de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență să fie prestate numai de operatorii instalațiilor de stocare autorizați în conformitate cu Legea nr. 119/2026. Prin această intervenție se delimitează regimul special aplicabil stocurilor de urgență de activitatea comercială obișnuită de stocare a produselor petroliere.

Atribuirea către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a competenței de eliberare a autorizației și instituirea obligației ca serviciile de stocare a stocurilor de urgență să fie prestate numai de operatori autorizați urmăresc crearea unui mecanism de verificare prealabilă a capacității tehnice și operaționale a operatorului și a instalației de stocare.

Rezultatul scontat constă în admiterea la prestarea serviciilor de stocare a stocurilor de urgență numai a operatorilor care pot asigura identificarea, evidența separată, trasabilitatea, monitorizarea, disponibilitatea permanentă și accesibilitatea fizică a acestor stocuri.

Completarea anexei nr. 1 la Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător urmărește includerea autorizației pentru desfășurarea activității de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență în Nomenclatorul actelor permissive.

Rezultatul scontat al acestei modificări constă în asigurarea temeiului juridic necesar pentru invocarea și aplicarea actului permisiv, stabilirea expresă a autorității emitente, a gratuității și a termenului de valabilitate de 5 ani, precum și delimitarea clară a autorizației de activitatea comercială obișnuită de stocare a produselor petroliere.

Modificarea Legii nr. 174/2017 cu privire la energetică urmărește includerea persoanelor fizice sau juridice care desfășoară activități reglementate prin Legea nr. 119/2026 privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere în noțiunea de „întreprindere energetică”.

Rezultatul scontat constă în integrarea corespunzătoare a acestor operatori în cadrul juridic general al sectorului energetic și în asigurarea coerenței dintre legea specială și legislația-cadru în domeniul energiei.

În ansamblu, după adoptarea și implementarea proiectului se preconizează următoarele rezultate:

- a) existența unui cadru normativ coerent pentru aplicarea legii privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere;
- b) aplicabilitatea juridică efectivă a autorizației pentru stocarea stocurilor de urgență;
- c) delimitarea autorizației speciale de activitatea comercială obișnuită de stocare;
- d) utilizarea, pentru stocurile de urgență, a instalațiilor care îndeplinesc condițiile tehnice și operaționale speciale prevăzute de lege;

- e) îmbunătățirea trasabilității, monitorizării și verificării disponibilității fizice a stocurilor de urgență;
- g) reducerea riscului de interpretare și aplicare neuniformă a legislației conexe.

3.3. Opțiunile analizate

Pentru soluționarea problemelor identificate au fost analizate următoarele opțiuni:

Opțiunea 0 – menținerea situației și a cadrului normativ actual

Această opțiune presupune neoperarea modificărilor în Legea nr. 461/2001, Legea nr. 160/2011 și Legea nr. 174/2017.

Opțiunea nu a fost reținută deoarece, după intrarea în vigoare a legii privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere, ar exista necorelări între legea specială și legislația conexasă. Autorizația prevăzută de legea specială nu ar fi inclusă în Nomenclatorul actelor permissive, iar competențele ANRE, terminologia aplicabilă și încadrarea operatorilor în cadrul general al energiei nu ar fi reflectate corespunzător în legislația existentă.

Opțiunea 1 – stabilirea exclusivă a unor obligații legale directe, fără instituirea unui act permisiv distinct

Această opțiune presupune aplicarea directă operatorilor instalațiilor de stocare a cerințelor privind sistemele automatizate, trasabilitatea, monitorizarea, evidența și disponibilitatea stocurilor, respectarea acestora urmând să fie verificată numai ulterior, prin raportare, monitorizare, control și sancțiuni.

Opțiunea nu a fost reținută deoarece mecanismele de control ulterior nu asigură verificarea capacității operatorului și a instalației înainte de începerea prestării serviciilor de stocare. Eventuala neconformitate ar putea fi constatată după amplasarea stocurilor de urgență într-o instalație care nu poate garanta monitorizarea, trasabilitatea sau accesibilitatea fizică a acestora.

În cazul stocurilor de urgență, verificarea exclusiv ulterioară nu este suficientă, întrucât indisponibilitatea sau imposibilitatea identificării stocurilor poate afecta funcționalitatea mecanismului de intervenție în cazul unei disfuncționalități majore în aprovizionare.

Opțiunea 2 – integrarea cerințelor privind stocurile de urgență în regimul existent de licențiere a importului și comercializării cu ridicata a benzinei și motorinei

Această opțiune presupune completarea condițiilor de licențiere aplicabile titularilor licenței pentru importul și comercializarea cu ridicata a benzinei și motorinei cu cerințele speciale privind stocurile de urgență.

Opțiunea nu a fost reținută deoarece obiectul licenței existente îl constituie activitatea de import și comercializare cu ridicata, iar nu prestarea serviciilor de stocare. Condiția privind disponibilitatea unei capacități minime de depozitare de 1 000 m³ confirmă existența unei capacități necesare activității importatorului, dar nu confirmă îndeplinirea cerințelor speciale aplicabile stocurilor de urgență.

De asemenea, această soluție nu ar acoperi operatorii instalațiilor de stocare care nu desfășoară activitate de import și comercializare cu ridicata, dar care pot presta servicii de stocare entităților centrale de stocare sau titularilor obligației de stocare. Integrarea cerințelor în licența de import ar crea astfel un tratament neuniform și ar lega nejustificat prestarea serviciului de stocare de desfășurarea unei alte activități economice.

În cadrul acestei opțiuni au fost examinate și următoarele mecanisme alternative mai puțin restrictive:

- a) notificarea prealabilă a intenției de a desfășura activitatea de stocare a stocurilor de urgență;
- b) certificarea tehnică a instalației de stocare;
- c) verificarea ulterioară prin raportare, monitorizare, control și aplicarea sancțiunilor;
- d) stabilirea cerințelor necesare exclusiv prin contractele încheiate între beneficiarii serviciilor și operatorii instalațiilor de stocare;
- e) stabilirea cerințelor tehnice printr-un act normativ subordonat legii, fără instituirea unui mecanism individual de autorizare.

Notificarea prealabilă nu a fost reținută deoarece are un caracter declarativ și nu permite autorității competente să verifice, înainte de începerea activității, dacă operatorul și instalația îndeplinesc efectiv condițiile speciale aplicabile stocurilor de urgență.

Certificarea tehnică a instalației confirmă respectarea cerințelor tehnice și de siguranță care intră în obiectul procedurii de certificare, dar nu acoperă integral condițiile operaționale specifice stocurilor de urgență, inclusiv evidența separată, trasabilitatea, integrarea mijloacelor de măsurare, păstrarea datelor, accesul de la distanță, existența procedurilor operaționale și capacitatea de mobilizare a stocurilor.

Verificarea ulterioară prin raportare, monitorizare, control și sancțiuni nu împiedică amplasarea inițială a stocurilor de urgență într-o instalație necorespunzătoare. În cazul constatării ulterioare a neconformității, disponibilitatea, trasabilitatea sau accesibilitatea fizică a stocurilor ar putea fi deja afectată.

Condițiile contractuale produc efecte între părțile contractante și nu pot substitui verificarea uniformă și independentă, în regim de drept public, a capacității tuturor operatorilor care intenționează să desfășoare această activitate.

Stabilirea cerințelor tehnice printr-un act normativ subordonat legii este necesară pentru determinarea condițiilor aplicabile, dar nu confirmă, prin ea însăși, îndeplinirea acestor condiții de către fiecare operator și fiecare instalație concretă. În lipsa unui mecanism individual de verificare prealabilă, respectarea cerințelor ar putea fi constatată numai după începerea activității.

Prin urmare, mecanismele analizate pot completa regimul de autorizare, dar nu îl pot substitui în ceea ce privește verificarea prealabilă a capacității operatorului și a instalației de a asigura condițiile speciale aplicabile stocurilor de urgență.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Proiectul prevede impact asupra sectorului public din perspectiva consolidării atribuțiilor Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică în domeniul autorizării operatorilor instalațiilor de stocare care intenționează să presteze servicii de stocare a stocurilor de urgență. Impactul administrativ vizează elaborarea cadrului secundar necesar, examinarea cererilor de autorizare, ținerea evidenței titularilor de autorizații și exercitarea supravegherii în limitele stabilite de legea specială.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Proiectul nu generează costuri financiare directe pentru bugetul de stat. Autorizația pentru desfășurarea activității de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență se va elibera gratuit, pentru un termen de 5 ani, iar activitățile administrative aferente autorizării vor fi realizate de Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică în limitele cadrului său instituțional și de finanțare.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Impactul asupra sectorului privat se reflectă asupra operatorilor instalațiilor de stocare care intenționează să presteze servicii de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență. Acești operatori vor trebui să obțină autorizația corespunzătoare de la Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică. Regimul de autorizare este limitat la stocurile de urgență și nu vizează întreaga activitate comercială de stocare a produselor petroliere.

Autorizația se va elibera gratuit pentru o perioadă de 5 ani. Participarea operatorilor autorizați la mecanismul stocurilor de urgență poate crea oportunități suplimentare de activitate economică și poate stimula dezvoltarea infrastructurii de stocare pe teritoriul Republicii Moldova.

Importatorii și operatorii instalațiilor de stocare care utilizează instalațiile exclusiv pentru păstrarea stocurilor comerciale nu vor fi obligați să obțină autorizația pentru stocarea stocurilor de urgență și nici să adapteze respectivele instalații la condițiile speciale aplicabile acestei activități.

Impactul va viza numai operatorii care intenționează să desfășoare activitatea de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență, precum și titularii obligației de stocare care aleg să păstreze stocurile de urgență în instalațiile proprii. Titularii obligației de stocare pot, de asemenea, contracta serviciile unui operator autorizat, fără a fi obligați să adapteze instalațiile utilizate exclusiv pentru stocurile comerciale.

Proiectul nu instituie o taxă sau o plată administrativă pentru eliberarea actului permisiv.

Obținerea autorizației poate genera costuri administrative aferente familiarizării cu cerințele legale, colectării și pregătirii documentelor, completării cererii și prezentării informațiilor necesare autorității emitente.

În funcție de nivelul de dotare al instalației, pot apărea și costuri tehnice pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute de legea privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere, inclusiv pentru dotarea sau modernizarea sistemelor automatizate de măsurare, monitorizare și colectare a datelor, integrarea mijloacelor de măsurare, asigurarea accesului de la distanță și adaptarea procedurilor operaționale.

Costurile tehnice respective nu reprezintă costuri administrative în sensul Metodologiei aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 307/2016, dar constituie costuri de conformare pentru operatorii care decid să desfășoare activitatea specializată de stocare a stocurilor de urgență.

Cuantificarea valorică ex ante a costurilor administrative totale nu poate fi realizată în mod credibil la etapa actuală. Activitatea specializată de stocare a stocurilor de urgență nu este desfășurată în prezent, iar piața serviciilor respective urmează să se formeze după instituirea mecanismului.

La etapa elaborării proiectului nu pot fi determinate în mod obiectiv numărul operatorilor care vor solicita autorizația, numărul instalațiilor care vor fi propuse pentru autorizare, timpul efectiv necesar pregătirii documentației și resursele interne sau externe care vor fi utilizate de solicitanți. De asemenea, nu poate fi identificată o întreprindere tipică din cadrul unui grup existent de operatori afectați în același mod.

În aceste condiții, aplicarea formulei Modelului Costului Standard ar conduce la o estimare bazată predominant pe ipoteze, fără o bază factuală suficientă. Din acest motiv, categoriile de costuri administrative au fost identificate și descrise calitativ, fără cuantificarea valorică a costului total.

Frecvența solicitării actului permisiv este redusă, având în vedere termenul de valabilitate de 5 ani.

Impactul cumulativ asupra operatorilor care dețin deja licențe sau alte acte permissive este limitat de obiectul distinct al autorizației. Licențele existente conferă dreptul de a desfășura activitățile comerciale prevăzute de legislația pieței produselor petroliere, iar autorizația propusă confirmă capacitatea operatorului și a instalației de a asigura cerințele speciale aplicabile stocurilor de urgență.

Instituirea mecanismului va genera, concomitent, o cerere nouă pentru servicii specializate de stocare. Beneficiarii serviciilor vor putea fi titularii obligației de stocare și entitatea centrală de stocare, iar prețurile serviciilor se vor forma liber, în baza raporturilor contractuale dintre operatorii autorizați și beneficiarii acestora.

Prin urmare, investițiile necesare pentru îndeplinirea condițiilor de autorizare reprezintă atât costuri de acces la activitatea specializată, cât și premisa participării operatorului la o piață nouă și a obținerii unor venituri din prestarea serviciilor de stocare a stocurilor de urgență.

4.4. Impactul social

Proiectul de lege nu are impact social direct, însă se încadrează în obiectivele generale ale cadrului normativ în domeniul securității aprovizionării cu produse petroliere, prin asigurarea aprovizionării sigure, fiabile, neîntreruptă și accesibilă cu produse petroliere a societății și economiei Republicii Moldova. Or, constituirea stocurilor de urgență este, în primul rând, o chestiune de securitate națională și de comportament responsabil și grijă a statului față de cetățenii săi și față de economia națională.

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Proiectul nu prevede norme privind protecția datelor cu caracter personal.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Proiectul de Lege nu stabilește prevederi care ar putea influența în mod diferit femeile, bărbații și minoritățile de gen și nu prevede promovarea unor măsuri de discriminare.

4.5. Impactul asupra mediului

Proiectul nu are impact direct asupra mediului.

4.6. Alte impacturi și informații relevante nu au fost identificate și analizate.

Proiectul va contribui la realizarea obiectivelor politicii statului privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere, prin instituirea unor conexiuni normative clare între legea specială privind stocurile de urgență și legislația privind piața produselor petroliere, regimul actelor permise și cadrul general al energiei. Clarificarea regimului de autorizare pentru stocarea stocurilor de urgență contribuie la operaționalizarea viitorului mecanism de intervenție în cazul unor disfuncționalități majore în aprovizionare.

5. Compatibilitatea actului normativ cu legislația UE

5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Proiectul de lege nu transpune în mod direct dispoziții materiale ale unui act juridic al Uniunii Europene. Totuși, acesta are caracter conex proiectului de lege privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere, care urmărește transpunerea Directivei 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere.

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Proiectul creează cadrul juridic intern necesar pentru aplicarea reglementărilor naționale ce transpun Directiva 2009/119/CE, prin ajustarea legislației conexe în domeniul pieței produselor petroliere, autorizării activității de întreprinzător și energiei. În special, proiectul stabilește conexiunile necesare pentru autorizarea stocării stocurilor de urgență.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

Proiectul legii a fost supus consultărilor publice și avizărilor/expertizărilor de către entitățile publice de resort, inclusiv cele implicate în implementarea prevederilor proiectului, în conformitate cu prevederile Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Astfel, în cadrul procesului de consultare, următoarele autorități/instituții/entități au fost consultate:

Avizare:

- Ministerul Finanțelor (Serviciul Vamal);
- Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică);
- Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării;
- Ministerul Mediului;
- Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică;
- Biroul Național de Statistică;
- titularii de licență pentru importul și comercializarea cu ridicata a benzinei și motorinei;
- titularii de licență pentru importul și comercializarea cu ridicata a gazelor lichefiate;
- producători de energie și căldură.

Expertizare:

- Ministerul Justiției;
- Centrul Național Anticorupție;

În conformitate cu prevederile Legii nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, Ministerul Energiei a plasat anunțul privind inițierea elaborării proiectului de lege pentru modificarea unor acte

normative (ajustarea cadrului normativ conex domeniului securității aprovizionării cu produse petroliere), ulterior etapa de consultare publică pe pagina web: https://particip.gov.md/ro/document/stages/*/16586. Totodată este asigurată publicarea pe site-ul web oficial www.particip.gov.md la link-ul menționat mai sus versiunea definitivată a proiectului, împreună cu nota de fundamentare și sinteza actualizată.

7. Concluziile expertizelor

Proiectul a fost supus expertizei anticorupție și expertizei juridice, în conformitate cu art. 34, 36 și 37 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Constatările și recomandările formulate în rapoartele de expertiză au fost examinate de autor și reflectate în sinteza la proiect.

Astfel, în cadrul procesului de expertizare a proiectului au fost incluse următoarele constatări:

a) Concluziile expertizei anticorupție

Potrivit Raportului de expertiză anticorupție nr. ELO26/11675 din 9 iulie 2026, proiectul promovează interesul public privind instituirea unui cadru normativ ajustat, necesar garantării securității aprovizionării cu produse petroliere. Centrul Național Anticorupție a constatat că proiectul este justificat, că transparența procesului decizional a fost asigurată și că, în ansamblu, textul acestuia este clar, coerent și nu aduce atingere drepturilor fundamentale ale omului.

În cadrul expertizei a fost identificat un factor de risc aferent propunerii de excludere din art. 2 al Legii nr. 461/2001 privind piața produselor petroliere a noțiunii „situație excepțională”, având în vedere modificarea recentă a acesteia prin Legea nr. 101/2026 pentru modificarea unor acte normative (consolidarea mecanismelor de intervenție în situații de criză). Recomandarea Centrului Național Anticorupție a fost acceptată, iar prevederea respectivă a fost exclusă din proiect.

b) Concluziile expertizei juridice

În cadrul expertizei juridice s-a constatat că obiectivul proiectului constă în operaționalizarea cadrului normativ instituit prin Legea nr. 119/2026 privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere, prin ajustarea legislației conexe și reglementarea actului permisiv necesar desfășurării activității de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență.

Ministerul Justiției a recomandat reconsiderarea excluderii noțiunii „situație excepțională” din Legea nr. 461/2001, evitarea reproducerii aceleiași norme la art. 7, 13 și 23 din legea menționată, precum și ajustarea proiectului la rigorile tehnicii legislative.

Observațiile au fost acceptate. Prevederea privind excluderea noțiunii „situație excepțională” a fost eliminată, iar intervențiile repetitive propuse la art. 7 și 13 din Legea nr. 461/2001 au fost excluse. La art. 23 a fost menținută o normă de corelare cu caracter sectorial, potrivit căreia serviciile de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență pot fi prestate numai de operatorii autorizați în conformitate cu Legea nr. 119/2026.

Totodată, dispozițiile de modificare au fost redactate potrivit regulilor tehnicii legislative, inclusiv prin utilizarea formulei „cu următorul cuprins:”, indicarea între semnele citării a numărului noului element structural și reformularea dispoziției de completare a compartimentului II din anexa nr. 1 la Legea nr. 160/2011.

În consecință, proiectul a fost definitivat prin luarea în considerare a concluziilor expertizei anticorupție și ale expertizei juridice.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Proiectul de lege nu contravine legislației naționale.

Proiectul de lege propus se alătură eforturilor statului de a stabili un cadru normativ coerent în domeniul asigurării securității aprovizionării cu produse petroliere.

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

9.1. Organizarea implementării

În temeiul art. 56 alin. (3) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, se propune ca prezenta lege să intre în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Stabilirea acestei date este justificată de necesitatea eliminării lacunei existente între Legea nr. 119/2026 privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere, care a instituit regimul de autorizare a activității de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență, și cadrul normativ conex, care urmează să asigure aplicarea efectivă a acestui regim.

Prezentul proiect asigură includerea autorizației în Nomenclatorul actelor permissive prevăzut de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, precum și corelarea Legii nr. 461/2001 privind piața produselor petroliere și a Legii nr. 174/2017 cu privire la energetică cu prevederile Legii nr. 119/2026.

Aplicarea termenului de 6 luni prevăzut la art. 56 alin. (2) din Legea nr. 100/2017 ar menține temporar necorelarea dintre legea specială, care instituie autorizația, și cadrul normativ necesar aplicării acesteia. Prin urmare, intrarea în vigoare la data publicării este necesară pentru asigurarea continuității, coerenței și funcționalității reglementării.

Prezentul proiect nu instituie în mod autonom mecanismul stocurilor de urgență, ci asigură corelarea legislației conexe și aplicabilitatea juridică a soluțiilor prevăzute de legea specială.

În vederea implementării proiectului urmează a fi realizate următoarele măsuri:

- a) corelarea datei intrării în vigoare a prezentului proiect cu data intrării în vigoare a Legii privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere;
- b) includerea autorizației pentru desfășurarea activității de stocare a produselor petroliere în scopul constituirii și menținerii stocurilor de urgență în Nomenclatorul actelor permissive prevăzut de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător;
- c) aprobarea, de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, în termenul prevăzut de legea specială, a cerințelor tehnice, logistice și de siguranță aplicabile depozitării stocurilor de urgență;
- d) operaționalizarea de către Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a procedurii de primire și examinare a cererilor, eliberare, prelungire, reperfectare, suspendare, reluare a valabilității și retragere a autorizațiilor, în condițiile Legii nr. 160/2011 și ale legii speciale;
- e) instituirea și ținerea de către ANRE a evidenței operatorilor instalațiilor de stocare autorizate;
- f) asigurarea schimbului de informații între organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei, ANRE, entitatea centrală de stocare și celelalte autorități competente, în limitele atribuțiilor stabilite prin lege;
- g) contractarea serviciilor de stocare a stocurilor de urgență de către entitatea centrală de stocare și importatorii obligați numai de la operatorii care dețin autorizație valabilă.

Implementarea proiectului nu presupune crearea unor autorități publice noi. Atribuțiile vor fi exercitate de autoritățile și entitățile prevăzute de legea specială, în limitele competențelor stabilite acesteia.

Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei va asigura coordonarea generală și monitorizarea implementării cadrului normativ privind securitatea aprovizionării cu produse petroliere.

ANRE va asigura aplicarea regimului de autorizare, evidența titularilor autorizațiilor, monitorizarea activității operatorilor autorizați și furnizarea informațiilor necesare evaluării funcționării mecanismului.

Entitatea centrală de stocare și importatorii obligați vor contracta servicii de stocare în condițiile legii și vor furniza informațiile necesare pentru monitorizarea capacităților de stocare utilizate și a disponibilității stocurilor de urgență.

9.2. Indicatorii de performanță

Monitorizarea implementării proiectului se va realiza în baza următorilor indicatori:

- a) aprobarea în termenul prevăzut de lege a cerințelor tehnice, logistice și de siguranță aplicabile depozitării stocurilor de urgență;
 - b) operaționalizarea procedurii de autorizare și posibilitatea depunerii cererilor de către operatorii instalațiilor de stocare;
 - c) numărul cererilor de autorizare depuse, admise, respinse, retrase sau aflate în examinare;
 - d) durata medie de examinare a cererilor de autorizare;
 - e) numărul autorizațiilor eliberate, prelungite, reperfectate, suspendate, retrase sau a căror valabilitate a fost reluată;
 - f) capacitatea totală de stocare, exprimată în metri cubi, aferentă instalațiilor exploatate de operatorii autorizați;
 - g) ponderea stocurilor de urgență păstrate pe teritoriul Republicii Moldova în instalații exploatate de operatori autorizați, ținta urmărită fiind de 100%;
 - h) ponderea instalațiilor autorizate care dispun de sisteme automatizate de măsurare, monitorizare și colectare a datelor, de mijloace de măsurare integrate și de posibilitatea asigurării accesului de la distanță, ținta urmărită fiind de 100%;
 - i) numărul controalelor efectuate de ANRE asupra operatorilor autorizați și numărul neconformităților constatate;
 - j) numărul cazurilor în care nu a putut fi confirmată identificarea, trasabilitatea, disponibilitatea sau accesibilitatea fizică a stocurilor de urgență;
 - k) numărul contractelor de prestare a serviciilor de stocare încheiate de entitatea centrală de stocare și de importatorii obligați cu operatorii autorizați;
 - l) evoluția numărului operatorilor autorizați și a capacităților disponibile pentru prestarea serviciilor de stocare a stocurilor de urgență;
 - m) numărul contestațiilor și al litigiilor privind eliberarea sau menținerea autorizațiilor;
 - n) costurile administrative suportate de solicitanți pentru pregătirea documentației și, după caz, principalele categorii de costuri de conformare tehnică suportate de operatorii care au decis să participe la mecanism.
- Numărul operatorilor autorizați nu va fi stabilit ca țintă numerică obligatorie, deoarece participarea acestora la piața serviciilor de stocare depinde de deciziile comerciale ale operatorilor și de cererea formată de entitatea centrală de stocare și importatorii obligați. Monitorizarea va urmări dacă numărul și capacitatea instalațiilor autorizate sunt suficiente pentru constituirea și menținerea stocurilor de urgență în condițiile legii.

9.3. Monitorizarea și evaluarea impactului

ANRE va colecta și va sistematiza datele administrative aferente regimului de autorizare, inclusiv informațiile privind cererile depuse, autorizațiile eliberate, termenele de examinare, capacitățile autorizate, măsurile de supraveghere aplicate și neconformitățile constatate.

Entitatea centrală de stocare și importatorii obligați vor furniza, în condițiile legii, informații privind utilizarea serviciilor de stocare, capacitățile contractate și eventualele dificultăți întâmpinate la identificarea unor capacități autorizate suficiente.

Organul central de specialitate al administrației publice în domeniul energiei va centraliza informațiile relevante furnizate de ANRE, ECS, importatorii obligați și alte autorități competente și va evalua:

- a) funcționalitatea procedurii de autorizare;
- b) suficiența capacităților de stocare autorizate;
- c) capacitatea operatorilor autorizați de a asigura trasabilitatea, disponibilitatea și accesibilitatea fizică a stocurilor;
- d) impactul cerințelor de autorizare asupra operatorilor economici, inclusiv asupra întreprinderilor mici și mijlocii;
- e) existența unor bariere administrative sau tehnice nejustificate;

f) nivelul concurenței pe piața serviciilor de stocare a stocurilor de urgență;

g) necesitatea modificării cerințelor tehnice, logistice și de siguranță sau a cadrului normativ conex.

Prima evaluare a performanței mecanismului se va efectua după expirarea a 12 luni de la operaționalizarea procedurii de autorizare și aprobarea cerințelor tehnice, logistice și de siguranță. Evaluarea va urmări atât funcționarea procedurii administrative, cât și efectele asupra capacităților de stocare disponibile și asupra operatorilor economici. În cadrul primei evaluări vor fi colectate date privind timpul și resursele utilizate de solicitanți pentru pregătirea și depunerea cererilor de autorizare, numărul documentelor prezentate, utilizarea resurselor interne sau externe și frecvența obligațiilor informaționale. În baza acestor date va fi evaluat costul administrativ efectiv prin aplicarea Modelului Costului Standard aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 307/2016.

Ulterior, evaluarea se va efectua cel puțin o dată la 2 ani sau mai devreme, dacă monitorizarea indică insuficiența capacităților autorizate, costuri disproporționate de conformare, dificultăți în contractarea serviciilor de stocare ori riscuri pentru disponibilitatea și accesibilitatea fizică a stocurilor de urgență. Rezultatele evaluării vor fi utilizate pentru fundamentarea eventualelor modificări ale cadrului normativ, ale cerințelor tehnice, logistice și de siguranță și ale procedurilor administrative aplicabile autorizării.

Secretar general al ministerului

/semnat electronic/

Andrei GRÎȚCO